

langende. Hidtil have de enkelte Medlemmer under saadanne Omstændigheder ikke havt Magt til at standse Forhandlingerne, medmindre de indbragte Spørgsmaal af en vis Art; der er jo nemlig visse Spørgsmaal, der kunne bringes ind under en Sags Behandling, og som først skulle afgjøres, førend Forhandlingen kan fortsættes. Hvis altsaa Forslag om et Udvalgs Nedsættelse under en Sags Behandling skal betragtes paa samme Maade, saa vil Sagen dermed foreløbig være standset, saasnart et Medlem under en Sags Behandling henvender sig til Formanden og siger: jeg foreslaaer, at Sagen nu ikke yderligere behandles, men henvises til et Udvalg; thi Formanden er da forpligtet til at afbryde Sagens Behandling og lade dette Spørgsmaal komme til Afgjørelse. Naar nu et saadant Forslag er gjort, skal det saa foreligge Thinget til Forhandling, skal Thinget saa være berettiget til at ytre sin Mening om Nødvendigheden eller Ikenødvendigheden deraf, eller skal det strax gaae til Afstemning? Det er egentlig det Vigtigste at vide, hvorledes dette er at forstaae. Dersom det Sidste er Meningen, skal jeg heller ikke have Noget derimod, men man skal vel lægge Mærke til, hvilken umaadelig Magt man giver et enkelt Medlem ved at give ham Ret til under Forhandlingerne at indbringe et saadant Incidenspunkt. Dersom et Medlem nemlig paa engang synes: Denne Forhandling er mig ubehagelig, den vil jeg have standset, jeg maa vinde Tid, vi maae Ratten over kunne underhandle med en Mangfoldighed af Folk; thi dersom Sagen nu kommer til Afstemning, saa er der en afgjort Mening imod os; alle private Indflydelse maae gjøres gjældende i den mellemiggende Tid, saa reiser han sig blot op og siger: jeg foreslaaer, at Behandlingen standses og at Sagen gaaer til et Udvalg. Derpaa gaaer man til Forhandling over det Forslag, der saaledes er stillet, og denne Forhandling spindes saa langt ud, at Klokkeren er bleven haly fem, Alle ere sultne, Mødet hæves og dermed har man foreløbigt naaet, hvad man vil. Det er muligt, at Sagen ikke kommer til et Udvalg, men dens Behandling er standset for den Dag; Ratten derimellem er vundet, alle mulige Aftaler

kunne finde Sted, og næste Dag er den hele foregaaende Forhandling saa at sige tabt. Jeg vil nu ikke sige Noget derimod; for mig er den parlamentariske Handfærdighed den rette; jo færre indskrænkende Bestemmelser der ere nødvendige, jo mere Enhver er belavet paa at forsvare sig, saa godt han kan, og med de Midler, han kan, desto bedre, det har jeg ikke Noget imod, men hvad der er mig om at gjøre, det er, at det strax bliver klart, hvad Betydningen er af denne Tilfætning til § 9, som i første Dieblit synes overflødig, men som netop derfor let kommer til at faae Udseende af at betyde mere, end der i Virkeligheden maaskee er meent dermed. Jeg haaber imidlertid, at den ærede Ordfører vil give os fuldstændig Bessked desangaaende.

Hvad angaaer den Bestemmelse, som er foreslaaet under Nr. 3, da troer jeg ogsaa, at den vil forkorte den hele Procedure, der er nødvendig for at komme til Forhandling.

Hvad Afdelingerne angaaer, saa har jeg aldrig havt noget Stort tilovers for dem, de ere et usikkert og uheldigt Middel til at stikke Minoriteten nogensomhelst Ret. Imidlertid vil jeg dog sige saa Meget, at naar de skulle være tilstede af dette Hensyn, saa er den mekaniske Ulempe — thi Andet er det ikke, der er forbundet med at foretage en ny Fordeling hver Maaned — ikke værd at affaafe. Det er slet ikke Andet end en mekanisk Ulempe, og det spilder ingen Tid, som er værd at tale om; thi det kunde jo være bestemt, at Lodtrækningen kunde skee under Secretairernes Baretagt, uden at Medlemmerne behøvede at være tilstede. Vi skulle enten ikke vælge Secretairer, eller ogsaa skulle vi have Tillid til dem. Vi bør have den Overbeviisning om de Secretairer, vi have valgt, at de, naar de trække Navnene op af Bosen, nedskrive dem rigtigt.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmands Ytringer beroe paa en Misforstaaelse; det er Formanden, der udtrækker Navnene, og Medlemmerne behøve slet ikke derved at være tilstede. Det har meget ofte været Tilfældet, at Fordelingen af Medlemmerne i Afdelingerne er sat som det sidste Numer paa Dagsordenen,